

предметів, то скажемо, що на великих тілах важити мусять предмети о багато більше чим на менших.

І коли ми знаємо величини різних тіл небесних прим. сонця, землі, Марса і місяця, то легко будемо могли сказати, де тягар предметів буде найбільший, де менший, а де найменший. Ми скажемо прим., що тої а тої предмет буде важити найбільше на сонці, бо сонце є найбільше, менше на землі, бо земля є менша а найменше на місяці, бо місяць із тих чотирох тіл небесних є найменший.

На Марсі важать предмети три рази менше чим на землі. Се річ великої ваги, бо сила притягання якогось небесного тіла впливає на усе те, що на ній знаходиться. Підлягають їй і звірята і люди і цілий світ ростиючий. Завдяки їй гле ся усе до землі, є границя висоті ростиючим га деревам. Безперечно, що так дерева, зела як і инша земна твар вибувала би вище, як би не сила притягання, яка протиділяє силі росту до гори.

Коли би сила притягання була бодай о половину менша від тої, яка є нині, то зовсім пнакше представляли би ся кресинди.

Коли би панував на землі така сила притягання, яка панує на Марсі то є три рази менша, то і ми були би три рази вищі і стільки разів підскочив би у гору увесь ростиючий та звірючий світ.

Дивним виглядало би для нашого чоловіка, як би він перенісши ся на поверхню Марса, стрінув там усе в трое вище. Стали би ся ним бавити височезні а худенькі як тички Марсіяни неначе малою грубенькою дитиною, та показували би його на подив по усіх країнах своєї планети...

Однак наш чоловік-карлик, в порівнянню з височезними Марсіянами, впровадив би їх в подив своєю силою.

Бо коли приймемо, що пересічний чоловік на землі унести годен 100 кілограмів, а дальше, коли приймемо